

विक्रोक्तुं वृकासुरपुत्रमेदे कल्किनः ११ अध्याये दृश्यम् ।
विक्र पुं विक्रयति विक्रम-डॉ । करिशावके विक्रां ।

विक्रमं तुं विशेषणे क्रामति विक्रम-अच्च । १५.
विक्रमे, २विष्णौ, “सेधावी विक्रमः क्रमः” विष्णु स० ।
३विक्रमादित्यन्पे “रत्नानि वै वरहचिनव विक्रमस्य”
ज्योतिर्विदाभरणम् । भावे वज्र् । ४क्रमणे मेदिं ।
करणे वज्र् । ५वरणे, विक्रमः । हृषीश्वर्णतिशये,
७सामये च राजनिं । घटिवर्षमध्ये “लवण्ण मधु
गम्भेष्व महार्घं विक्रमे प्रिये ॥” इत्युक्तव्यत्यये दत्तद्वा-
भेदे मेदिं । प्रभवादिश्वर्ज्जे ४४७४ ष० दृश्यम् ।

विक्रमादित्यं पुं विक्रमेषादित्यं इव । स्त्रामख्याते न्द्रपमेदे
विक्रमाक्रौद्धत्र “नो दुष्टः सुत एव वा क्षितित्वे
श्रीविक्रमाकैप्रभः”मितां ।

विक्रमिन् पुं विक्रम-शिनि । १सिंहे, राजनिं २विष्णौ
विष्णु तुं । ३विक्रमयुक्ते विं स्त्रियां डीप् ।

विक्रयं पुं विक्री-अच्च । मूल्ययहयेन परस्त्वापादके
ब्राह्मणे असरः ।

विक्रये विहिताविहितनक्षत्रार्था यथा “यमाहिग्रहः”
मिनहिताशपूर्वी नेष्टाः क्रये विक्रयणे प्रशस्ताः । पौर्णार्द्ध
चिक्राशतविन्दुवाताः क्रये हिता विक्रयणे नितिष्ठाः” ।
ज्योतिःसारः । क्रयविक्रयनिर्णयो यथा “मूल्यं दास्य-
भीति नियमं कल्पा यद्युपादिप्रयक्रयसिद्धिः” । तथाच वि-
वादचिन्तामणे काल्यायनः “यग्य न्द्रहीत्वा यो मूल्य-
महार्घ्ये व दिग्ं ब्रजेत् । छत्रवयस्योपरिष्टात् तद्वन्
दद्धिमान्नयात्” । अतएव उहस्यति: “न्द्रहीत्वादिकं
क्रीत्वा दल्ममूल्याक्षरान्वितम् । पत्नं कारयते यत्तु क्रय-
सेख्यं तदुच्यते” । क्रयविक्रये समयविशेषायन्तरे पश्चा-
त्तापादसिद्धिः । यथाह सतुः “क्रीत्वा विक्रीय वा क्रि-
ष्णित यस्येहात्मयो भवेत् । शोऽनन्दशाहे तदुद्रव्यं
दद्याकूवादीत वा” । एतद्याक्षवल्क्योक्ते नरपरम् ।
यथा वाच्चवल्क्यः “दशैकपञ्चसप्ताहासत्प्रहार्द-
सासिक्रम् । वैज्ञायोवाच्चारत्वस्त्रोदोह्यपुंसां परी-
क्षणं । अत्र उहस्यति: “अतोऽवृक्षं परग्यदोषस्तु यदि
संज्ञायते कर्चित् । विक्रेतुः प्रतिदेवत्वं क्रेता मूल्य-
मवान्नयात्” । अतस्यदृश्यपरीक्षणकालात् । काल्या-
यनः “अविज्ञातन्तु यत् क्रीतं दुष्टं पश्चादिभावितम् ।
क्रेत्वा तत् स्त्रामिने देयं प्रण्युं कालेऽन्यथा न तु” ।
क्राणे प्रायुक्तपरीक्षाकालाभ्यन्तरे । परीक्षिते तु उहस्य-

स्यति: “परीक्षित स्वयं प्रण्युं कन्येषां ग्रह्यं प्रदर्शयेत् ।
परीक्षितं वल्मीकिं न्द्रहीत्वा न पुनर्स्यजेत्” । अते विशेष-
यति नारदः “क्रीत्वा मूल्येन यो द्रव्यं दुष्टक्रीतं भ-
व्यते क्रयी । विक्रेतुः प्रतिदेवं तत् तस्मिन्नेवाक्षर-
विज्ञातम् । दितीयेऽङ्गि ददत् क्रेता भूल्यान्त्रिंशांश-
माहरेत् । दिग्युग्मन्तु वतीयेऽङ्गि परतः क्रेतुरेव तत्” ।
आहरेव दद्यात् विक्रेते इति शेषः । दिग्युग्म विंशा-
श्य । याच्चवल्क्यः “राजदैशोपचातेन परव्ये दोष-
सुपायते । हानिर्विक्रेतुरेवाच्च वाच्चितस्याप्रयच्छतः” ।
नारदः “उपहन्येत वा पश्यं दद्योत्तापहित्येत वा ।
विक्रेतुरेव सोऽनर्थी विक्रीयासंप्रयच्छतः” । दीयमानं
न न्द्रहीति क्रीतं प्रण्युत्तु यः क्रयी । य एवास्य भवेदौर्धो
विक्रेतुर्येऽप्रयच्छतः” प्रायः त० । “न्यासं कल्पा
परत्वाधिं कल्पा बाधिं करोति च । विक्रयं वा क्रिया
तत्र पश्चिमा बलवत्तरा” । न्यासं कल्पा आधिं करोति
आधिं कल्पा वा विक्रयं करोति । विक्रयपदं सत्त्वध्यं
सकल्पात् दानं लक्ष्यति तत्र धरा क्रिया सिद्धेत्यर्थः ।
एवच्च विक्रेताक्रोर्मरणादिनां आध्यनुद्वारे विक्रयदाने
तत्वकर्त्तृतत्वस्त्वत्वननात् तत्र तत्क्रेतुप्रतिपद्मी-
तृभ्यामध्युद्वारः कार्यः इति । ज च “स्यावरस्य
समस्तस्य गोविसाधारणस्य च । नैकः क्रार्यात् क्रयं
दानं परस्यरमतं विना । विभक्ता क्विभक्ता वा
क्षयिषुङ्गाः स्वावरे समाः । एको द्व्यग्नीशः सर्वत्र दानाधम
विक्रये” इति व्यावरचनाभ्यामेकस्य दानबन्धक-
विक्रयानधिकारः इति वाच्यं वयेऽविनियोगाहृष्वकपस्य
स्त्रत्वस्य द्रव्यान्तर इवावायविशेषात् वचनस्य स्त्रामित्वेन
दुर्घत्यपृष्ठगोचरविक्रयादिना कुटुम्बविरोधादधर्म-
ज्ञापनार्थीनिषेधकं न तु विक्रयाद्यनिष्ठ्यर्थमिति” दाय-
भागः । एवच्च “स्यावरे विक्रयो नास्ति क्रार्यादाधि-
त्तत्त्वायाः” इति स्यावरस्य केवलविक्रयप्रतिषेधात् एवं
“मूलिः यः प्रतिन्द्रहीतीत्यादित्वने दानप्रशंसादर्थ-
नाच विक्रेतुप्रयक्रये सहितरग्यसुदकं दद्या दान-
हयेण स्यावरविक्रयनिषेधः अविभक्तस्यावरविशयः । तत्रापि
यदि विक्रयं विना अवस्थितिर्भवति तदा विक्रयः क-
र्त्तव्यः । पूर्वपृष्ठगजितनोद्वारे विशेषयति मिताच्च-
दायाम् “स्यावरं द्विपद्मैव यद्यापि स्वयमर्जितम् ।
अवस्थाय उत्तान् सर्वांत् न दानं न च विक्रयः” इ-